

BU NASIL KADER?..

Dün İstanbul'da Ayasofya civarındaydım. Sultanahmet Meydanı'nın deniz tarafında, Topkapı Sarayı'na bir sokak mesafede Bizans'ın imparatorluk sarayı (Başbakanımızın deyimiyle viraneleri) artıkları var. Kimisi kazıyla açığa çıkarılmış, kimi yerlerinde kazı devam ediyor.

Kimi yerlerine 'yeni girişimci'ler ek otel yapmaktalar. Başka bir deyimle ve hatta Başbakanımızı deyimiyle 'güzelleştiriyorlar.' !

Eski Sultanahmet Cezaevi olan Four Seasons Hotels, hakikaten bir güzellik abidesi olmuş. Bina aslını kaybetmeden fonksiyon değiştirmiş, bahçesinde tek ağaç yokken müthiş bir peyzajla cennet bahçesine dönüvermiş. **Sabahattin Ali**'nin çeşmesi bile üçe çıkmış. Mahpusluk çekenler bilir, volta yeri çelik portatif restorana dönüştürülmüş, başka da fazla, fuzuli işgal olmadan otele dönüşmüş eski mahpushane... Sultanahmet Mahpushanesi bir dönem kabadayılar, bıçkınların, kader kurbanlarının yoksulluk ve garibanlıklarını dayandırdığı zindandı. 1900'ler sonrasında 'aydınlık bahçesi' olarak kullanılmıştır. 1930'lardan sonra aydın olup da buradan nasiplenmeyen tek Allah'ın kulu yoktur.

Öncelikle **Nâzım Hikmet**'in mekânıdır, sonra sırasıyla say, Sabahattin Ali, **Kemal Tahir**, **Yaşar Kemal** gibi, yaşayanlar da dahil niceleri... Bu mekâna konup göçmeyen yok gibi...

Mahpusluk çekmeyen bilmez beyaz martının yârdan selam getirdiğini, serçeyi görünce yavuklusuna dokunacakmış gibi olmayı bilmez mahpusluk çekmeyen. Serçeyle konuşmak isteğini nerden bilsin özgür insanlar.

Yakınında, yanı başında duran, özlemiyle kavrulduğun, aklının ve yüreğinin yarısı yavukluna dokunamamayı, kokusunu içine alırken başkaları görececek diye paniklemeyi, sadece gözlerinde, gizlice, kimselere fark ettirmeden sevmeyi, sanıyelik bakışlara tutunmayı bilmez mahpus çekmeyen...

Bir tek onlar bilir ayrılığın renklerini... Sökülüp alınmayı yârin koynundan, bir tek onların "cigarası karanfil kokar"... Bir tek onların "akşamları erken iner mahpushaneye"... "Ejderha olsalar kâr eylemez..." Akşam ve ayrılık onların gölgesidir... Yazgıdır onlara hasretlik... Bir tek onlara avludaki çeşmenin ılık suyuna karışarak dışarı kaçmayı, martıyla sevgiliye selam göndermeyi, avludaki sal taşlarını kuş tüyünden yastık yorgan döşek yapmayı sadece onlar bilirler.

Bir böyle keder,

Bre şahin aman

Ben bilirim ben

Bu nasıl kader!

Kımıldamadan toz toprak olmak...

Bir acı firak, bir kara duman,

Bre şahin aman,

Bu nasıl kader,

Bir böyle keder,

Böylesi gülüm,

Bir bana malum...

Nâzım dillendiriyor, kaderin ve kederin resimlerini yapıyor. Her mahpus bilir bunları ustam, bilir de dillendirmez...

"Acıyı bal eylemek" sana düştü ustam, hepimizin yüreği acıyla kavruldu, ondan sen "bal" ürettin.

Mahpusluk önemli değil dedin, sol memenin altındaki kararmamış cevherin resmini de sen yapmıştın.

Sen dokunuyordun sevgiliye, bize dokunmayı bile haram ettiler... Bakışlardan dünyalar kurup fetihlere çıktık...

Neyse nerden nereye geldim. Roma'yı gezenler bilir, 'virane' kenttir. Bütün viraneler korunmuştur, tarihle bağ kurmak, ibret almak, çoğu da övünmek için.